

Overbevisning af saa begrænset Omfang, at det ikke vilde være muligt alene ved Hjælp deraf at løse Opgaven paa en tilfredsstillende Maade; og i det Tilbud om Kontrol for visse Varegrupper, hvortil der var henvist fra konservativ Side, manglede dels nogle af de handelspolitisk vigtigste Grupper, bl. a. Tekstilgruppen, og dels var dertil knyttet et Forslag om en generel Toldforhøjelse, hvis Gennemførelse Ministeren mente vilde have medført de skadeligste Følger for de forestaaende Forhandlinger.

1. Behandling blev afsluttet den 18. Oktober, og 3 Dage senere afgav *Folketingsudvalget* Betænkning. Det var ikke lykkedes at opnaa Enighed, hvad Udvalgets *Flertal* (Socialdemokrater og Radikale) paa det dybeste beklagede under Hensyn til den alvorlige økonomiske og beskæftigelsesmæssige Situation. Flertallet gav sin fulde Tilslutning til den ovenfor citerede Udtalelse af Udenrigsministeren om Valutapolitikens Formaal, og Flertallet udtrykte den Opfattelse, at det foreliggende Lovforslag kun indeholdt »de allernødvendigste Midler til disse Formaaes Opnaaelse«, hvorefter man anbefalede Lovforslaget til Vedtagelse i uforandret Skikkelse. De af Mindretallet stillede Ændringsforslag afvistes som ganske utilstrækkelige, og Flertallet tilføjede, at der derved vilde blive indført et Mindretalsdiktatur, som vilde kunne berøve Ministeriet ethvert Middel i internationale Forhandlinger.

Mindretallet (Venstre og Konservative) havde i Udvalget hævdet det Synspunkt, at den nye Valutalov maatte være en virkelig Afviklingslov, hvoraf det klart fremgik, at Lovgivningsmagten havde til Hensigt at afvikle det gældende Valutaattestsystem. Mindretallet erkendte imidlertid, at det under de tilstedeværende Handelsforhold Verden over var nødvendigt for en Række Varers Vedkommende at have Bestemmelser, som tog Sigte paa, at Købet af disse Varer kunde finde Sted i Lande, som i betydelig Udstrækning køber danske Varer, og særlig havde man haft Opmærksomheden henvendt paa, at det med de forestaaende Forhandlinger med England for Øje var livsvigtigt for danske Eksportinteresser, at Regering og Lovgivningsmagt kunde træffe Bestemmelser med Hensyn til Importen af visse Varegrupper. Dette mente Mindretallet fuldt ud var opnaaet ved nedenævnte Ændringsforslag til § 3. Mindretallet fremhævede, at det var *indenfor* de dér nævnte Varegrupper, Importregulering og Importfordeling kunde finde Sted, og adskillige Varer indenfor de enkelte Grupper kunde formentlig overføres til Frilisten; særlig fandt man det urimeligt at beholde Valutaattestsystemet for mange Manufakturvarer. — Mindretallet vendte sig dernæst mod Lovforslagets Bestemmelser,